

Rezoliucinė dalis

1. 1987 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3846/87, nustatančio žemės ūkio produktų, kuriems skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos, nomenklatūrą, 0207 12 90 subpozicija aiškintina taip, kad paukštienos skerdena, kuri priskiriama prie šios subpozicijos, turi būti visiškai išdarinėta ir todėl tarifinio klasifikavimo požiūriu negerai, jeigu po mechaninio išdarinėjimo proceso skerdenoje dar liko, pavyzdžiui, žarnyno ar trachėjos dalių.
2. Reglamento Nr. 3846/87 prekės kodas 0207 12 90 9990 turi būti aiškinamas taip, kad sąvoka „kintama sudėtis“ leidžia pridėti prie skerdenos iš viso ne daugiau kaip keturis po vieną ar keletą iš ten nurodytų vidaus organų.
3. Reglamento Nr. 3846/87 0207 12 10 subpozicija aiškintina taip, kad paukštienos skerdena, prie kurios vienas iš šioje subpozicijoje nurodytų vidaus organų, t. y. kaklas, širdis, kepenys ir skilvis, pridėtas kelis kartus, nepatenka į šią subpoziciją.
4. Reglamento Nr. 3846/87 0207 12 10 subpozicija aiškintina taip, kad klasifikuojant prekę dėl eksporto grąžinamosios išmokos skyrimo į šią subpoziciją patenka paukštienos skerdena, ant kurios po mechaninio nupešimo dar liko šiek tiek mažų kontūrinių plunksnų, plunksnelių, padaigų ir pūkelių, jeigu šios plunksnų liekanos suderinamos su kepti paruošto viščiuko savybe ir su gera bei tinkama prekės kokybe.
5. Reglamento Nr. 3846/87 prekės kodas 0207 12 90 9990 aiškintinas taip, kad jis neapima paukštienos skerdenos, kurioje prie kaklo laikosi prikibusi trachėja.
6. Atliekant muitinės patikrinimą, siekiant nustatyti, ar eksportuojamos prekės atitinka eksporto deklaracijoje nurodytą tarifinę poziciją, remiantis 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 70 straipsnio 1 dalimi dalinio deklaruotų prekių tikrinimo rezultatai galioja visoms deklaracijoje nurodytoms prekėms. Negali būti pritarta galimo nuokrypio riboms, leidžiančioms pripažinti, kad išimtinis nukrypimas neužkerta kelio skirti grąžinamąją išmoką.

2011 m. lapkričio 17 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas (Okresní soud v Chebu (Čekijos Respublika) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) byloje Hypoteční banka, a.s. prieš Udo Mike Lindner

(Byla C-327/10) ⁽¹⁾

(Jurisdikcija ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymas — Vartotojo, vienos valstybės narės piliečio, su banku, įsteigtu kitoje valstybėje narėje, sudaryta nekilnojamojo turto paskolos sutartis — Valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos leidžiama pareikšti ieškinį vartotojui šios valstybės teisme, kai nežinoma tiksli jo nuolatinė gyvenamoji vieta)

(2012/C 25/19)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Okresní soud v Chebu

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Hypoteční banka, a.s.

Atsakovas: Udo Mike Lindner

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Okresní soud v Chebu — SESV 81 straipsnio, 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) 16 straipsnio 2 dalies, 17 straipsnio 3 dalies ir 24 straipsnio, taip pat 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288) 6 straipsnio 1 dalies išaiškinimas — Jurisdikcija dėl vartotojo, vienos valstybės narės piliečio, su banku, įsteigtu kitoje valstybėje narėje, sudarytos nekilnojamojo turto paskolos sutarties — Valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos leidžiama pareikšti ieškinį vartotojui šios valstybės teisme, kai nežinoma tiksli jo nuolatinė gyvenamoji vieta

Rezoliucinė dalis

1. 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo turi būti aiškinamas taip, kad juo įtvirtintos jurisdikcijos taisyklės reiškia, jog valstybės narės teismui pateiktame nagrinėti ginče susiklosčiusi situacija gali kelti klausimų dėl šio teismo tarptautinės jurisdikcijos nustatymo. Tokia situacija susidaro tokiu atveju, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kai vienos valstybės narės teisme pateiktas ieškinytis kitos valstybės narės piliečiui, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta šiam teismui nežinoma.

⁽¹⁾ OL C 209, 2010 7 31.
OL C 274, 2010 10 9.

2. Reglamentas Nr. 44/2001 turi būti aiškinamas taip, kad:

- tokioje situacijoje, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, kai vartotojas, sudaręs ilgalaikės paskolos sutartį nekilnojamojamam turtui įsigyti, kurioje numatyta pareiga informuoti kitą sutarties šalį apie bet kokią adresu pasikeitimą, atsisako nuolatinės gyvenamosios vietos iki to laiko, kai jam pareiškiamas ieškinys dėl sutartinių įsipareigojimų nevykdymo, jurisdikciją nagrinėti šį ieškinį pagal šio reglamento 16 straipsnio 2 dalį turi valstybės narės, kurios teritorijoje yra paskutinė žinoma vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismai, jeigu taikant šio reglamento 59 straipsnį jiems nepavyksta nustatyti tuometinės atsakovo nuolatinės gyvenamosios vietos ir jie taip pat neturi įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, jog šis iš tikrųjų nuolat gyvena už Europos Sąjungos teritorijos ribų,
- šis reglamentas nekliudo taikyti nacionalinės teisės procesinės nuostatos, pagal kurią, siekiant išvengti situacijos, kai atsakoma vykdyti teisingumą, leidžiama nagrinėti bylą prieš asmenį, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta nežinoma, ir jam nedalyvaujant, jeigu teismas, kuriam perduota nagrinėti šį ginčą, prieš išspręsdamas jį įsitikina, jog siekiant surasti atsakovą imtasi visų paieškos priemonių, kurių reikalauja rūpestingumo ir sąžiningumo principai.

(¹) OL C 246, 2010 9 11.

2011 m. lapkričio 10 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Augstākās tiesas Senāts (Latvija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Norma-A SIA, Dekom SIA prieš Latgales plānošanas reģions, perēmusi Ludzas novada dome teises

(Byla C-348/10) (¹)

(Viešieji pirkimai — Direktyva 2004/17/EB — 1 straipsnio 3 dalies b punktas — Direktyva 92/13/EEB — 2d straipsnio 1 dalies b punktas — Paslaugų koncesijos sąvoka — Visuomeninio susisiekimo autobusais paslaugų teikimas — Teisė eksploatuoti paslaugą ir nuostolius kompensuojančios sumos pervedimas paslaugų teikėjui — Nacionaline teise ir sutartimi ribojama eksploatavimo rizika — Apskundimo procedūros pirkimo sutarčių sudarymo srityje — Galimybė nepasibaigus Direktyvos 2007/66/EB perkėlimo terminui sudarytoms sutartims tiesiogiai taikyti Direktyvos 92/13/EEB 2d straipsnio 1 dalies b punktą)

(2012/C 25/20)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākās tiesas Senāts

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Norma-A SIA, Dekom SIA

Atsakovė: Latgales plānošanas reģions, perēmusi Ludzas novada dome teises

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Augstākās tiesas Senāts — 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo (OL L 134, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 19) 1 straipsnio 3 dalies b punkto ir 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/13/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo (OL L 76, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 315) su pakeitimais, padarytais 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/66/EB, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvas 89/665/EEB ir 92/13/EEB dėl viešųjų sutarčių suteikimo peržiūros procedūrų veiksmingumo didinimo (Tekstas svarbus EEE) (OL L 335, p. 31), 2d straipsnio 1 dalies b punkto išaiškinimas — Paslaugų koncesijos sąvoka — Sutartis dėl viešojo susisiekimo autobusais paslaugų teikimo, už kurias kaip atlyginimas suteikiama teisė eksploatuoti šias paslaugas ir suteikiančioji institucija kompensuoja paslaugų teikėjui dėl šios eksploatacijos patirtus nuostolius, o šių paslaugų eksploatacijos rizika ribojama nacionalinės teisės aktais ir sutartimi — Ieškinio dėl viešųjų pirkimų pareiškimo tvarka — Ieškinys dėl koncesijos sutarties pripažinimo negaliojančia — Direktyvos 92/13/EEB 2d straipsnio 1 dalies b punkto tiesioginis taikymas viešojo pirkimo sutartims, sudarytoms nepasibaigus Direktyvos 2007/66/EB perkėlimo terminui

Rezoliucinė dalis

1. 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo reikia aiškinti taip, kad šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalies d punkte nurodyta „paslaugų pirkimo sutartimi“ laikytina tokia sutartis, kuria kontrahentas, atsižvelgiant į šių paslaugų teikimą reglamentuojančias viešosios teisės normas ir sutarties sąlygas, neprisiima didžiosios rizikos dalies. Nacionalinis teismas turi įvertinti, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamą sandorį reikia kvalifikuoti kaip paslaugų koncesiją, ar kaip viešojo paslaugų pirkimo sutartį, atsižvelgdamas į visus šio sandorio požymius.
2. 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/13/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo su pakeitimais, padarytais 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos